

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Το πρωτογενές πλεόνασμα του 2013 στα 3,4 δισ. ευρώ (Eurostat)

Με ανακοίνωση που εκδόθηκε στις 12.00 της Τετάρτης η Eurostat επικύρωσε χωρίς αστερίσκους και επιφυλάξεις το πρωτογενές πλεόνασμα του Προϋπολογισμού της Ελλάδας για το 2013. Η ανακοίνωση αναφέρει ότι το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης διαμορφώθηκε το 2013 στα 23,109 δισ. ευρώ και το χρέος 318,703 δισ. ευρώ. Ωστόσο χωρίς τις ενισχύσεις ενισχύσεις προς τις τράπεζες το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης ήταν 2,1% του ΑΕΠ, χαμηλότερο από το μέσο όρο της ευρωζώνης και της ΕΕ. Το πρωτογενές πλεόνασμα έφτασε τα 3,4 δισ. ευρώ κατά Eurostat και στο 1,5 δισ. ευρώ σύμφωνα με το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής. Παρότι όπως αναμενόταν η Eurostat δεν αναφέρει στην επίσημη ανακοίνωσή της τα επιμέρους στοιχεία για το πρωτογενές πλεόνασμα τα στοιχεία που παρουσίασε επιβεβαιώνουν τα στοιχεία που έστειλε η Ελληνική Στατιστική Αρχή στις 14 Απριλίου στις Βρυξέλλες.

Εθνική: Ανοίγει το βιβλίο προσφορών για το ομόλογο

Σήμερα Πέμπτη 24 Απριλίου ανοίγει και τυπικά το βιβλίο προσφορών για την έκδοση του πενταετούς ομολόγου ύψους 750 εκατ. ευρώ της Εθνικής Τράπεζας. Σημειώνεται ότι τις προηγούμενες ημέρες η διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας, με επικεφαλής τον αναπληρωτή διευθύνοντα σύμβουλο κ. Πέτρο Χριστοδούλου, πραγματοποιεί επαφές στο Λονδίνο και σε άλλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Σε αυτό το πλαίσιο, έχουν προγραμματιστεί πάνω από 40 συναντήσεις με διεθνείς επενδυτές, ενώ το βιβλίο προσφορών θα ανοίξει σήμερα το πρωί και θα κλείσει το απόγευμα της ίδιας ημέρας. Οι εκτιμήσεις τοποθετούν το επιτόκιο της έκδοσης αρκετά χαμηλότερα από αυτό του δημοσίου. Αμέσως μετά, η διοικητική ομάδα της ΕΤΕ συνεχίζει τον “μαραθώνιο” των συναντήσεων με “φόντο” την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου. Τραπεζικοί κύκλοι τονίζουν ότι δεδομένης της διαδικασίας του book building που θα ακολουθηθεί για την ΑΜΚ, στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή δεν μπορεί να γίνει καμία ασφαλής εκτίμηση για την τιμή διάθεσης.

Eurostat : Στο 12,7% του ΑΕΠ το δημοσιονομικό έλλειμμα της Ελλάδας το 2013

Όπως ανακοινώθηκε, στο 12,7% του ΑΕΠ (συμπεριλαμβάνει στις εκτιμήσεις της το ποσό για τη στήριξη των ελληνικών τραπεζών) διαμορφώθηκε το 2013 το δημοσιονομικό έλλειμμα της Ελλάδας, ενώ το δημόσιο χρέος έφτασε το 175,1%, σύμφωνα με την πρώτη κοινοποίηση των στοιχείων για τα 27 κράτη- μέλη της ΕΕ που έδωσε σήμερα Τετάρτη στη δημοσιότητα η Eurostat.

Η ανακοίνωση για το πρωτογενές πλεόνασμα του 2013 αναμένεται να γίνει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε λίγη ώρα, ενώ θα ακολουθήσει και δήλωση από τον αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών κ. Χρ. Σταϊκούρα.

Η Ελλάδα εμφανίζει το δεύτερο υψηλότερο έλλειμμα μετά τη Σλοβενία (14,7%) και το υψηλότερο χρέος στην ΕΕ. Το Λουξεμβούργο είχε δημοσιονομικό πλεόνασμα (+0,1%) το 2013, η Γερμανία ισοσκελισμένο Προϋπολογισμό, ενώ το χαμηλότερο δημοσιονομικό έλλειμμα σημειώθηκε στην Εσθονία (-0,2%). Συνολικά, 10 κράτη- μέλη παρουσίασαν έλλειμμα άνω του ορίου του 3% του ΑΕΠ.

Στο τέλος του 2013, τα χαμηλότερα ποσοστά του δημόσιου χρέους καταγράφηκαν στην Εσθονία (10,0%), τη Βουλγαρία (18,9%), το Λουξεμβούργο (23,1%), τη Λετονία (38,1%), τη Ρουμανία (38,4%), τη Λιθουανία (39,4%) και τη Σουηδία (40,6%). Ωστόσο, 16 μέλη είχαν λόγο χρέους υψηλότερο από το 60% του ΑΕΠ, με τα υψηλότερα ποσοστά να καταγράφονται στην Ελλάδα (175,1%), στην Ιταλία (132,6%), στη Πορτογαλία (129,0%), στην Ιρλανδία (123,7%), στη Κύπρο (111,7%) και στο Βέλγιο (101,5%).

Το 2013 το δημοσιονομικό έλλειμμα στην ΕΕ των 28 και στην Ευρωζώνη μειώθηκε σε απόλυτους όρους σε σύγκριση με το 2012, ενώ το χρέος αυξήθηκε. Στη ζώνη του ευρώ το δημοσιονομικό έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώθηκε από το 3,7% το 2012 στο 3% το 2013, και στην ΕΕ των 28 περιορίστηκε από το 3,9% το 2012 σε 3,3% πέρυσι. Στη ζώνη του ευρώ το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ αυξήθηκε από το 90,7% στο τέλος του 2012 στο 92,6% στο τέλος του 2013, και στην ΕΕ των 28 ανήλθε από το 85,2% το 2012 στο 87,1% το 2013.

Σε πορεία σταθερής βελτίωσης η Ισπανία, εκτιμά ο οίκος Moody's

Ο οίκος αξιολόγησης Moody's ανακοίνωσε ότι η Ισπανία βρίσκεται σε πορεία σταθερής βελτίωσης με τις εξαγωγές να ενισχύουν την τέταρτη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωζώνης, καθώς αυτή εξέρχεται από την ύφεση. Ο οίκος αναμένει ότι η εγχώρια ζήτηση θα συμβάλει θετικά στην αύξηση του ισπανικού ΑΕΠ από το 2014 και μετά, ενώ εκτιμά πως οι εξαγωγές θα συνεχίσουν να είναι η βασική κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης. Η Moody's αναφέρει επίσης ότι οι επώδυνες μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει στη χώρα άρχισαν να αποδίδουν μετά την έξοδο της οικονομίας στα μέσα του 2013. Σημειώνει, ωστόσο, ότι η ανάπτυξη παραμένει αργή και το ποσοστό ανεργίας εξακολουθεί να βρίσκεται στο 26%.

Συνέχεια...

Για τα δημόσια οικονομικά της Ισπανίας αναφέρει πως βρίσκονται σε τροχιά σταδιακής βελτίωσης, αλλά εξακολουθούν να είναι σχετικά αδύναμα με υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα και με αυξανόμενο δημόσιο χρέος. «Το αυξανόμενο έλλειμμα του προϋπολογισμού και η συνεχιζόμενη ανοδική τάση του δημοσίου χρέους παραμένει η κύρια πιστωτική αδυναμία της Ισπανίας» προειδοποιεί ο οίκος. Η κυβέρνηση Ραχόι ανακοίνωσε ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα της Ισπανίας υποχώρησε στο 6,62% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το 2013 από 6,84% το προηγούμενο έτος, ξεφεύγοντας ελαφρώς από το 6,5% που τέθηκε ως στόχο με τις ευρωπαϊκές αρχές. Το δημόσιο χρέος της Ισπανίας ανήλθε στο επίπεδο ρεκόρ του 93,9% του ΑΕΠ το 2013. Η Moody's αναβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της Ισπανίας κατά μία βαθμίδα το Φεβρουάριο, σε Βaa2, καταδεικνύοντας τη φερεγγυότητα της χώρας.

Τα στοιχεία για πληθωρισμό, μεταποίηση θα κρίνουν τα μέτρα της ΕΚΤ

Εβδομάδα προβληματισμού είναι η τρέχουσα για τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Μάριο Ντράγκι, καθώς τα στοιχεία που θα δοθούν στη δημοσιότητα μπορεί να αποτελέσουν ενδείξεις περί του αν χρειάζεται να παρέμβει η Τράπεζα ώστε να τονώσει την οικονομία της Ευρωζώνης η οποία απειλείται από κινδύνους οικονομικής φύσης και από γεωπολιτικούς παράγοντες όπως η κρίση στην Ουκρανία. Σήμερα αναμένεται να δοθεί στη δημοσιότητα ο δείκτης διευθυντών προμηθειών, ο PMI, που εκτιμάται πως θα βρίσκεται στις 53 μονάδες, καταγράφοντας το χαμηλότερο επίπεδο από τον Δεκέμβριο. Αύριο πρόκειται, άλλωστε, να δοθούν στη δημοσιότητα στοιχεία του γερμανικού οικονομικού ινστιτούτου Ifo που εκτιμάται ότι θα φέρουν την επιχειρηματική εμπιστοσύνη στη Γερμανία στις 110,4 μονάδες τον Απρίλιο, χαμηλότερα από τις 110,7 μονάδες του Μαρτίου, οπότε είχε σημειωθεί η πρώτη υποχώρηση του δείκτη ύστερα από πέντε μήνες. Έχει, άλλωστε, προηγηθεί την περασμένη εβδομάδα ο δείκτης εμπιστοσύνης των επενδυτών του ινστιτούτου ZEW, ο οποίος σημείωσε πτώση για τέταρτο συναπτό μήνα, την οποία οι αναλυτές της αγοράς αποδίδουν εν μέρει στην παρατεινόμενη κρίση στην Ουκρανία. Κι ενώ ο πρόεδρος της ΕΚΤ έχει αφήσει ανοικτό το ενδεχόμενο να προχωρήσει η Τράπεζα σε ποσοτική χαλάρωση, δεν αναμένεται να ανακοινωθεί άμεσα κάτι τέτοιο. Σύμφωνα, άλλωστε, με τον Μπενουά Κερ, μέλος του Δ.Σ. της ΕΚΤ, η Ευρωζώνη είναι κατακερματισμένη γι' αυτό και οι αγορές ομολόγων ίσως δεν αποτελούν την κατάλληλη λύση όπως είναι για τις κεντρικές τράπεζες των ΗΠΑ, της Βρετανίας και της Ιαπωνίας. Στους κόλπους της ΕΚΤ εκφράζονται, άλλωστε, επιφυλάξεις και από άλλους υψηλόβαθμους αξιωματούχους όπως ο διοικητής της Τράπεζας της Ισπανίας, Λούις Λιντ, ο οποίος χαρακτήρισε χθες δύσκολη την εφαρμογή ενός προγράμματος ποσοτικής χαλάρωσης από την ΕΚΤ. Ο κ. Λιντ τόνισε πως η πορεία του πληθωρισμού της Ευρωζώνης τους επόμενους δύο μήνες είναι αυτή που θα καθορίσει το αν η ΕΚΤ θα προχωρήσει σε περαιτέρω μέτρα τόνωσης. Προσέθεσε, όμως, ότι αν καταστεί αναγκαία η ποσοτική χαλάρωση από την ΕΚΤ, θα είναι δύσκολο να εφαρμοσθεί τέτοιο πρόγραμμα στην Ευρωζώνη. Στον αντίποδα των εκτιμήσεων αυτών βρίσκεται ο Γκιγιόμ Μενουέ, αναλυτής του τραπεζικού ομίλου Citigroup, που δίνει τουλάχιστον 50% πιθανότητα να εγκαινιάσει φέτος η ΕΚΤ ένα πρόγραμμα αγοράς ομολόγων του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα χωρίς να προχωρήσει παράλληλα σε απορρόφηση της συνεπακόλουθης ρευστότητας. Τοποθετεί μάλιστα τον χρόνο εκκίνησης του προγράμματος μέσα στο τελευταίο τρίμηνο του 2014. Ο ίδιος εκτιμά πως μια διεύρυνση του ισολογισμού της ΕΚΤ θα συνεισφέρει στη μείωση των αποδόσεων αλλά και στη διολίσθηση του ευρώ. Ο ίδιος προβλέπει, πάντως, πως προτού προχωρήσει σε ποσοτική χαλάρωση, η ΕΚΤ θα μειώσει για μια ακόμη φορά τα επιτόκια του ευρώ από το ιστορικά χαμηλό επίπεδο του 0,25%, σε μια προσπάθεια να ανακόψει την πτωτική πορεία του πληθωρισμού.

the HAIRCUT

Δραστικό κούρεμα η μόνη λύση;

Την ώρα που η ευρωπαϊκή οικονομία αρχίζει να ανακάμπτει, το χρέος των χωρών - μελών συνεχίζει να αυξάνεται κατακόρυφα. Στα κρατικά χρέη έρχεται να προστεθεί το ολοένα αυξανόμενο χρέος του ιδιωτικού τομέα. Για τον σύμβουλο επιχειρήσεων και ειδικό σε θέματα χρηματοπιστωτικών κρίσεων Ντάνιελ Στέλτερ η κρίση των τελευταίων ετών δεν είναι απλώς μια τραπεζική κρίση ή κρίση χρέους μεμονωμένων χωρών, αλλά μια κρίση χρέους ολόκληρου του δυτικού κόσμου. Όπως υποστηρίζει στο βιβλίο του «Βόμβα χρέους τρις», από το 1980, το χρέος κρατών, επιχειρήσεων και νοικοκυριών διπλασιάστηκε από το 160 % στο 320 % του ΑΕΠ.

Ποιοι είναι όμως οι λόγοι αυτής της αρνητικής εξέλιξης; Σύμφωνα με τον ειδικό, είναι η απόρροια μιας λανθασμένης οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής. Μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και την ένταξη της Κίνας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, όπως λέει, οι βιομηχανικές χώρες δέχθηκαν ισχυρές πιέσεις για μείωση του κόστους παραγωγής, οι οποίες προέρχονταν κυρίως από την Ασία. Αντί όμως να επενδύσουν στην εκπαίδευση και στην καινοτομία, πολιτικοί και πολίτες επέλεξαν τον εύκολο δρόμο του δανεισμού. Την ώρα που οι Αμερικανοί εκπλήρωναν το όνειρο της αγοράς κατοικίας με δάνεια, η Ευρώπη χρηματοδοτούσε με τον ίδιο τρόπο το κράτος πρόνοιας.

Στην κατακόρυφη αύξηση του χρέους των χωρών της νότιας Ευρώπης συνέβαλε και το κοινό νόμισμα, υποστηρίζει ο επικεφαλής του Ινστιτούτου Ifo του Μονάχου Χανς Βέρνερ Ζιν:

«Το ευρώ ανακοινώθηκε το 1995 στη Σύνοδο Κορυφής της Μαδρίτης. Δυο χρόνια αργότερα τα επιτόκια υποχώρησαν σχεδόν σε γερμανικά επίπεδα. Και τότε αυξήθηκαν τα χρέη ενώ με δάνεια αυξήθηκαν και οι μισθοί.»

Από τη φούσκα ακινήτων στην κρίση χρέους

Η τακτική αυτή συνεχίστηκε για όσο διάστημα οι χρηματαγορές ήταν διατεθειμένες να παρέχουν δάνεια στους ενδιαφερόμενους. Το 2007 όμως έσκασε η φούσκα των ακινήτων στις ΗΠΑ, συμπαρασύροντας στη συνέχεια και την Ευρώπη. Η ελληνική κρίση που ακολούθησε έδωσε το έναυσμα για να προστεθεί στο καθημερινό λεξιλόγιο των Ευρωπαίων ο όρος «κρίση χρέους». Η Ελλάδα όμως ήταν μάλλον η εξαίρεση, εκτιμά ο Μόριτς Σούλαρικ από το Πανεπιστήμιο της Βόννης, προσθέτοντας ότι στην Ισπανία και στην Ιρλανδία, για παράδειγμα, δεν επρόκειτο για κρίση χρέους: «Ήταν κλασικές φούσκες ακινήτων, οι οποίες χρηματοδοτήθηκαν με πολλά δάνεια, εν μέρει από το εξωτερικό, και οι οποίες κάποια στιγμή έσκασαν». Μπορεί μέσω των προγραμμάτων διάσωσης των τραπεζών να αυξήθηκε σημαντικά το χρέος των δυο χωρών, ωστόσο τη μερίδα του λέοντος εξακολουθούν να κατέχουν τα ιδιωτικά χρέη. Η Ισπανία, για παράδειγμα, έχει συσσωρεύσει στο μεταξύ χρέη 2,5 τρις. ευρώ, με το 70% εξ' αυτών όμως να είναι ιδιωτικά. Παρόμοια είναι η εικόνα και στην Ιρλανδία. Με άλλα λόγια: ο μεγαλύτερος κίνδυνος προέρχεται από τον ιδιωτικό τομέα. Σε αυτό το συμπέρασμα καταλήγει και έρευνα που διεξήγαγε μια ομάδα ειδικών υπό τον οικονομολόγο Μόριτς Σούλαρικ. Οι επιστήμες έβαλαν στο μικροσκόπιο 90 κρίσεις χρέους από το 1870: «Συνήθως οι δημοσιονομικές κρίσεις και η κατάρρευση χρηματοπιστωτικών συστημάτων, όπως τις ζήσαμε τώρα, είναι το αποτέλεσμα των χρεών του ιδιωτικού τομέα», συμπεραίνει ο ειδικός.

Λάθος συνταγή;

Μέχρι και σήμερα όμως η ευθύνη αποδίδεται συνήθως αποκλειστικά στις υπερχρεωμένες χώρες, οι οποίες με τη σειρά τους προχωρούν σε περικοπές για να μειώσουν το χρέος τους. Λάθος συνταγή λοιπόν λόγω λανθασμένης διάγνωσης;

Ο Ντάνιελ Στέλτερ υποστηρίζει ότι τα μέτρα περικοπής δαπανών επιβαρύνουν την ανάπτυξη και κατά συνέπεια φρενάρουν τη μείωση του χρέους. Ο νέος δανεισμός από την άλλη, δεν μπορεί επίσης να συμβάλει στο να εξέλθει μια χώρα από την παγίδα του χρέους. Η μόνη λύση, σύμφωνα με τον ειδικό, είναι ένα δραστικό κούρεμα του χρέους. Για τις χώρες της κρίσης προτείνει ένα κούρεμα της τάξης του τουλάχιστον 30 % του ΑΕΠ.

Ο Μόριτς Σούλαρικ δεν συμφωνεί, παρά μόνον για την περίπτωση της Ελλάδας: «Από οικονομική σκοπιά μάλλον ενδείκνυται, καθώς σε διαφορετική περίπτωση η Ελλάδα είναι καταδικασμένη να κινείται με αυτό το υπέρογκο χρέος επί δεκαετίες στην κόψη του ξυραφιού».

(Πηγή: Deutsche Welle)